

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LI.

„Gazeta” iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din intru și din
afară și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.

Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 87.

Brașov, Luni, Marți, 19 Aprilie (1 Maiu)

1888.

Brașov, 18 Aprilie st. v. 1888.

Locțiitorul procurorului su-
perior din Târgul-Mureșului a
debutat, precum scim, săptămâna
trecută înaintea juriului din Clușiu
cu nise stranie idei și principii
despre egala îndreptărire în stat,
carl au fost aplaudate de întreaga
pressă maghiară.

Cea mai ciudată dintre afirmă-
rile procurorului a fost aceea,
prin care se silesce a demonstra
că nicăiri în Europa nu se bu-
cură naționalitățile de mai mare
egală îndreptărire ca în statul
ungar.

E remarcabil răspunsul ce
il dă, la acesta parte a vorbirei
lui, diarul german din loc
„Kronstädter Zeitung,” dela 28 A-
prilie a. c.

După ce spune că vorbirea de
acusațiune a reprezentantului mi-
nisterului public a fost mai
mult un articol de fond poli-
tic-polemic vorbit, plin de
frase sunătoare și de afirmări și
concluziuni neadeverate, numita
foia continuă astfel:

„Acusatorul public pornesc
chiar dela tesa, că cel mai pu-
ternic motor al presintei este
ideea de naționalitate. Dér în loc
se tragă din această tesă conclusi-
unea logică, că adevă ar fi o ne-
buniă a voi să te opunî forței a-
cestei idei, acusatul public a-
junge de totu nemijlocit la falsa
concluziune, că această puternică
idee la noi nu duce la consolida-
rea, ci la țândărirea puterilor.
Nu idea de naționalitate duce la
țândărirea puterilor, d-le procu-
ror superior, ci împilarea și per-
secutarea naționalităților.”

„Acusatorul public se apro-
fundă apoi într'unu adevăratu po-
topu de frase despre egala îndrep-
tărire a naționalităților în Un-
garia. Este ore egală îndreptărire,
când tôte limbile nemaghiare din
țără sunt scose afară din sala
tribunalului și din officii, în contra
textului clar al legii? Este ore
egală îndreptărire, când se per-
tractează asupra libertății orî a-
supra vieții și morții acusatilor
într'o limbă nentelăsă de ei? Este
ore egală îndreptărire, când din
banii de dare ai Nemaghiarilor
se înființază exclusiv școle de
stat cu limba de instrucțiune
maghiară? Este ore egală îndrep-
tărire, când numai documente fă-
cute în limba maghiară pot servi
ca basă a unei intabulări la ofi-
ciul cărților funduare? Este ore
egală îndreptărire, când se impune
cu forța școlilor populare nema-
ghiare instrucțiunea limbei ma-
ghiare? Este ore egală îndreptărire,
când în o sută de alte casuri limba
maghiară se privelegiază prin lege
orî contra legii? Este ore egală
îndreptărire, când Nemaghiarii pre-
tutindenea sunt scoși din officii
și demnități, când numai renegații
în serviciul statului au perspec-
tiva de a înainta? D-lu locțiitor
de procuror superior orî nu scie
nimicu din tôte acestea orî are
vederi forte stranii asupra egalei
îndreptăiri.”

„De totu straniă apare într'o
vorbire de acuzare o ofensă ca
aceea pe care acusatul a aruncat
în public în fața pressei națio-
nalităților, învinuind'o, că ea sub-
minază și atâră contra Maghiari-
lor ca să se potă agonisi pânea
de tôte zilele. Acestă espectorare
ar îndreptăți pe orî-ce represen-
tant al pressei naționalităților
să păsescă ca acusatul contra
d-lui procuror pentru vătămăre
de onore.”

„Dér din enumerarea de mai
sus, făcută în fugă, a unni nu-
măr de exemple, se vede și aceea,
că naționalitățile nemaghiare în
Ungaria au mai mult decât des-
tule dovedî d'a se plânge asupra
jignirei egalei lor îndreptăiri.
Acum se li se ia încă și slaba mân-
găere d'a se plânge! Tăcându, în
liniște și mute se suferă ele tôte
nedreptățile ce le apasă? Nu și
de o miă de orî nu! Dreptul
d'a se plânge asupra unei nedrep-
tăți suferite — fiă măcaru chiar și
numai în ochii noștri o nedreptate
— nu lăsăm să se ia! Decă
rassa domitoare vrea să ne impe-
dece a da espresiune în gura mare
în pressă nemulțămirei poporați-
unei nemaghiare, atunci în curându
nu va avé destule temnițe ca să
le umple cu jertfele furiei lor de
persecuțiune.”

„Noi diaristii, cari reprezentăm
opiniunea publică, avem sfânta
datoriă să dăm pe față espresi-
une acestei opinii și vomu sa-
tisface acestei sfinte datorințe,
fără să ne inspăimântăm de tem-
nițe și delanțuri! „Fă ce e dreptu
și nu te teme de nimenea!” este
directiva acțiunilor noastre. Pe
slabe picioare însă stă statul, care
se vede nevoitu a ține în frâu o-
piniunea publică cu temnițe și cu
lanțuri.”

Crisa ministerială în Serbia.

Regele Milan alu Serbiei nu prea
dă dovedî de monarchu constituțional.
Li place să fiă autoritaru, se și impun
voința sa, cu risicul de a și perde orî-ce
popularitate înaintea poporului sərbesc.

Tôte partidele din Serbia le-a usat,
din cauza inclinării sale autoritare,
așa încâtu a și periclitat stabilitatea
orî-cărui guvern, și acesta din causă
că regele voescă să dispună de voința
poporului după placu; de aci conflicte
între reprezentanții poporului și între
guvern și rege. La începutul sesiunei
Scupei actuale, regele Milanu a găsit
cu cale să dascălescă pe membrii ei,
pretinându-le ca să se acomodeze voinței
regesci, fiindcă așa aru pretinde intere-
sele țării. Membrii Scupei însă înțe-
legu altfelu interesele poporului și ale
țării și facu așa precum credu ei că în
adevăr e bine. Acestă e cauza și a
crisei ministeriale celei mai noue, adevă
conflictul dintre Scupină și dintre gu-
vern și rege. Etă câteva amărute des-
pre împrejurările care au adus demi-
siunea ministerului Gruici:

Consiliul de miniștri în unire cu
regele lucrăse o seriă de proiecte de
legi, pe cari li-a prezentat Scupei.
Acestă a adus modificări însemnate în
proiectele de lege, cu tôte stăruința gu-

vernului de a se vota aprăpe cum s'au
prezentat. Regelui nu i-a convenit
nicidecum modificările făcute de Scup-
cină, mai ales modificările făcute în
proiectul de lege comunală, fiindu prea
liberală și prin urmare necorespunzătoare
inclinărilor autoritare ale regelui.

Președintele consiliului de miniștri
generalul Gruici se duse atunci la re-
gele și-l întrebă, decă va sancționa legea
comunală așa cum s'a modificat și s'a
votat de Scupcină; totu atunci dete a
se ntelege că ministeriul face din de-
cisiunea suveranului cestiune de ca-
binet.

Regele răspuse că, în afară de le-
gea asupra timbrului, asupra taxelor și
rescumpărării monopolului tutunurilor,
cari voru fi sancționate de densus, tôte
celelalte legi votate de Scupcină presintă
un caracter primejdios pentru puterile
statului și pentru autoritatea regală; și
că, prin aceasta, regele consideră pactul
încheiat între Coronă și partidul ra-
dicalu ca ruptu, din faptul chiar al
radicalilor, cari n'au dat probe îndes-
titoare, care să permită a stabili că ei
constituiesc un partid guvernamental,
avându voința de a servi într'unu mod
credincios patria și tronul.

Atunci d-lu Gruici a declarat re-
gelui că și dă demisia

Regele a chemat îndată pe d. Ni-
colae Cristici și l'a însărcinat să for-
meze noulu ministeru care s'a și consti-
tuit astfel:

Nicolae Cristici, presidența con-
siliului și interne; Mijatovic, afaceri
străine; General Costea Protici, rășboiu,
George Pantelici, justiție; Mihail Bogi-
cevic, lucrări publice; Vladan Geor-
gevic, instrucțiune publică, culte și in-
terim alu comerțului; Mila Rakici, fi-
nanțe.

E probabil că se va disolva Scup-
cinu și se voru face alegeri noue.

Pregătiri militare rusesci.

„Correspondenței Politice” i se
comunică din Varșovia:

În sferile conducătoare se are în ve-
dere pe de o parte perfecționarea și com-
pletarea fortificațiunilor existente în Po-
lonia rusescă, pe d'altă parte întocmirea
de nouă fortificațiuni. Lucrurile deja e-
secutate, seu care voru fi în curându e-
secutate împregiurulu Varșoviei, acum
trecu multu peste granițele desemnate în
planul originalu, și în decursul lucră-
rilor ce voru urma este probabil că
voru obține o întindere și mai mare.

Decă ar fi să ne ținem după in-
specțiunile făcute în timpul din urmă
de organe tehnico-militare, ar trebui să
ne așteptăm în curându la construirea
de fortificațiuni în guvernământul Piot-
skov (în partea spre Koluski), precum și
pe teritoriul dintre Zamosk și Tarno-
grad. Construcțiunile începute anul tre-
cut în mai multe puncte ale guvernă-
mentului Lublin, precum: șanțuri, ma-
gazi, barace etc. au fost și în decursul
iernei, pe câtu a fost cu putință, con-
tinuate.

Oficeri din statul majoru în-
cepă din nou a face recunosceri
de-a lungul graniței galițiane.

Turburări în Bruxela.

O telegramă din Bruxela cu
data de 26 Aprilie comunică ur-
mătoarele:

Cununia de erî a prințului de Croy
cu princesa d'Arenberg a fost turbu-
rată de o manifestare scandalosă. În
biserica și afară mulțimea s'a purtat în-
tr'unu chip dușman împotriva clerului.
Când a apărut episcopul Goessens,
lumea s'a apucat la șuerături și striga:
„Josu popii!” Cei 25 sergenți cari se a-
flau la fața locului nu puteau menține
ordinea. Comitele de Flandra, prințul
Baudoin, archiducele Fridericu, precum
și soțiile lor au trebuit să esă prin
o portă de dindosu spre a scăpa de tur-
pitudinele mulțimei. Alte persoane, care
nu putuseră scăpa, au fost insultate.
Comitele d'Oultremont voindu să isbescă
pe unul din năpustitorii a fost scăpat
cu greu de cătră sergenți. După servi-
ciul bisericescu mulțimea s'a împră-
țiat.

O altă telegramă dela 27 A-
prilie, totu din Bruxela, spune că
președintele consiliului de miniș-
tri, d. Beernaert, a exprimat comi-
telui Chotek, ambasadorul Austro-
Ungariei, părerea sa de rău
pentru scenele ce s'au petrecut
cu prilejul cununii prințului de
Croy. Întemplarea acesta nu va
pricinui nici unu demersu pe cale
diplomatică.

Procesul de presă alu „Tribunei”

(Raportu specialu alu „Gaz. Trans.”)

Cluș, 25 Aprilie 1888.

A părătorul, Iuliu Coroianu [con-
tinuându:] Eu cred, că stimabili domni
jurați sunt cu mine împreună de acea
părere, că pressa formeză acelu organu
al societății omenesci ce aspiră la ci-
vilizațiune, prin care se validiteză ideile
și țintele acestei cugetări libere. În a-
cele state, unde nu esistă sistem de
caste, niș una dintre elementele ce con-
stituiesc statul nu pretinde drepturi
speciale din drepturile ce competu to-
talității cetățenilor, acolo activitatea
liberă a pressei nu e încătușată, pentru-
că acolo puterea statului nu e silită să
și apere cercul de putere, pe când în
formă întorsă trebuie să vedem și con-
secuențe întorse.

Aici, la criticarea acestei cestiuni,
de aceea am adus înainte importanța
pressei, ca să vedem, că pe lângă ast-
felu de organ și pe basa acesta e da-
torința fiăcărui cetățen a lucra pentru
acelu scop, ca să propage civilizațiunea
comună. Articulul învinuat n'a avut
altu scop, decât de a produce mai
multă lumină și să validizeze acestă lu-
mină prin cerourile mai cunoscute, adevă
printre acei Români, cari cetesc „Tri-
buna.” Pentru-că se notați, că precum
fii națiunii maghiare, așa și fii altor
națiuni, nesciutori de carte, nu cetesc
diare, prin urmare articulul din cestiune
nici în agitațiunea pretinsă nu putea
să se răspândescă mai departe de ceru-
rile cunoscute ale acestui diar.

Cred că am isbutit a dovedi în-
aintea domnilor-vostre, domnilor ju-
rați, că articulul învinuat din nr.
268 alu „Tribunei” nu cuprinde în sine
nimicu ce s'ar reduce la delictul de agi-
tațiune. Trebuie să constat — și de-
claru, că n'am intențiune de a acusa
nici pe procurorul regesc, nici pe tri-
bunali, — că traducerea articolului în-
vinuat nu corespunde originalului.

Președintele: Constatu, că artico-
lul a fost tradus de translatorul tri-
bunalului și forma necesară a fost măn-
ținută.

Coroianu: Sunt câteva expresiuni
pe care acusatul din nebăgare de
semă orî din greșelă a interpretat
falsu. La începutu cuvântul „deșteptă”
a fost tradus cu „felébbreszteni,” cu
tôte că corespunde mai potrivit cu „fel-
világosítani.” Mai departe, totu acest
cuvântu îl întrebunțază acusatul în

șirul acuzării sale, de unde apoi ajunge la concludiunea, pe care a accentuat-o cu atâta emfază. Mai departe: în loc de „igaz“ se dice „valódi“. În alineatul 12: „hogy kitudhassuk miként nyilatkozik (ca să putem afla, cum se manifestă), în loc de: „hogy tudva legyen, miként nyilatkozik“ (să se știe, cum se manifestă...) Afară de aceste în alineatul 18 în loc de: „mindéki elégedetlensége“ (nemulțămirea tuturora) e „mindnyájunknak elégedetlensége“ (nemulțămirea noastră a tuturora.) Aceste sunt greșele de interpretare și nu de traducere, pe care eu nu voesc să le îndreptez, ci să le constat numai și cred, că și onorabilul domn translator le va recunoște, dacă cumva ar fi interelat în această privință de d-lu președinte.

În casu, dacă această interpretare greșită nu s'ar fi făcută și știm. d-nu acuzatoru și-ar fi luat ostenela să p-trundă în adevăratul înțeles al articolului, s'ar fi convinsu, că articolul nu cuprinde în sine, nici în generalu, nici după indicațiunile §§-lor 171 și 172, alineatul 2 din codul penal, vre-unu delictu de agitațiune. Nu se cuprinde, precum o voiu și dovedi mai josu. După prescripțiunile legii: acela care la vre-o întrunire publică...

Președintele: Legea se va ceti, numai poftesca a te provoca la ea.

Coroianu, apărătoru: Onorabili d-ni jurați! Dacă punctele indicate în actul de acuzare se susțin rându pe rându și în sumaru; dacă espresionele scose cu atâta subtilitate fină se iau astfel ca și cum n'ar fi altă greșală în articolul incriminat, decât numai cele cuprinse în actul de acuzare: nici atunci casul prevăduțu în § 172 alu codicelui penal nu se p-ote afla în reproducerea pasagelor incriminate. Nu e, fiindcă în actul de acuzare nu se află criteriul agitațiunii. On. domni jurați nu sunt îndatorați ca pentru aducerea sentinței să se conformeze legiloru. Dela domniile-vostre nu se cere decât să judecați după cea mai bună convingere, de care o aveți.

On. domni jurați! Precum va arătat și clientul meu, vi se cere să nu vă dați verdictul asupra lucrurilor, care se petrec în afară de această cauză, nu asupra lucrurilor, pe care le facu alții, seu pe care le-a făcutu o naționalitate, seu asupra lucrurilor, pe care voru unii să le facă, ci asupra celor înșirate aici în această incintă și sub impresiunea celorlora auzite. Cu toate aceste va fi forte la locu, dacă nu perdeți din vedere intențiunile legii, când vă formați convingerea, pentru-că domniile-vostre nu puteți să fiți conduși de alte argumente, când vă dați verdictul asupra adevărului seu neadevărului, decât numai de acelea pe care le-a cântăritu legislatorul când a creatu această lege. De aceea trebuie să relevem, că delictul de agitațiune prevăduțu în §-lu 172, alineatul 2 alu codicelui penal, nu se p-ote afla în articolul incriminat, pentru-că articolul din cestiune nu e decât reasumarea unu altu discursu; citează discursul și trage concludiunile logice din elu. Și îndreptățit este fiecare cetățențu altu țării a discuta și a aplica ori-ce lege și

ori-ce instituțiune publică, numai discuțiunea trebuie să fie serioasă și de natură de a nu provoca resturnarea legii pe calea violenței.

Pe acesta se bazează § 172 alu codicelui penal. Astfelu trebuie d-er să constat, că acestu casu nu se presentă nici decât în această cestiune; pentru-că acestu articolu nu cuprinde în sine expresiuni, cari aru ația la ură ori în contra unei clase, ori în contra unei naționalități, ori în contra unei confesiuni; și nu astfelu de expresiuni, care, — după cum pretinde actul de acuzare, — aru pune față în față elementu maghiar și român.

Mai e încă o împregiurare, asupra căreia trag luarea aminte a onoraților domni jurați. E adevăratu, că d-lu I. Slavici în articolul d-sale nu primesce cu totulu basa care e indicată în actul de acuzare, și pe care d-lu procuroru vră se o primim și noi. Și anume pe Români nu îi consideră de Maghiari și nici nu-i identică cu densii. Și întrebă că ore unu omu cu o singură trăsătură de condeiu p-ote să facu unu lucru, pe care nu l'a făcutu Dumneșu și natura cea puternică? D-lu Slavici p-ote să fiu unu limbist perfectu, poetu seu ori și ce, ceea ce îi p-ote fi datu omului să fiu, d-er nu p-ote să aibă o putere atât de magică, ca printr'o trăsătură de condeiu să fiu atât de puternicu, ca să p-otă fi în stare a sterge de pe față pământului trei milioane de Români, nu p-ote să fiu atât de puternicu ca să fiu în stare a nimici într'unu minutu o dezvoltare istorică de peste 1000 de ani. Acesta este reflexiunea mea la celu punctu alu actului de acuzare, care îi impută d-lui Slavici, că îi deosebesce pe Români de Maghiari. Cred, că de aceea îi deosebesce, pentru că nu se p-ote nimici în față noastră ceea ce ne-a datu natura.

E cu totul altă cestiune raportul ce există între multe naționalități din această țară față cu patria și cu instituțiunile țării. Acesta cestiune nu are locu aici. D-er își are locu aici o împrejurare, ca să vă dovedescu, că traducerea articolului incriminat e de o astfelu de natură, care e în contradicere frapantă cu celu de acuzare și punctele ce rezultă din acestu act.

Ce au făcutu Caransebeșeni? Grănițerii? S'au resculat în contra patriei? S'au năpustit asupra averiloru? Au comis atentat în contra libertății publice? Au stărbăt iubirea cătră Maestatea Sa? Seu au comis vre-unu faptu prescriu în codicele penal, în urma căruia li-s'ar aplica prescripțiunile legii? Acesta n'o afirmă nici acuzatoru, nici actul de acuzare, și nimeni pe lume! Pentru că grănițerii au făcutu lucruri, pe care constituțiunea le permite ori și căru cetățențu. S'au adunatu, au alesu unu deputat pentru dieta țării și și-au însușit vederile alesului lor.

Domnori! Acesta permis este să o facă ori-ce cetățențu în toate țările constituționale, fără ca să fiu trasu înainte judecării, și mă rog de iertare, dacă constat, că judecătoria de pressă în casul de față a trecut preste limitele, care i-sau datu. Pentru-că vedu suprimarea drepturilor cetățenesc în ex-

presiunile, care formază obiectul de pertractare alu curții cu jurați. Domnori! După experiența domniilor-vostre, după impresiunea, pe care vi-o produce cetirea articolului incriminat, vă rog să declarați vinovat e ori ba d-lu Ioan Slavici? Eu cred, că nu e vinovat!

După discursul de apărare, procurorul Al. Jeszenszky replică între altele umătoarele: În ceea ce privește cuprinsul și redigiarea discursului seu, nu vră să răspundă. A creduțu că pertractarea va avé unu sbortu mai înaltu, d-er s'a înșelat. Negarea articolului incriminat dinpreună cu toate intențiunile lui e „în adevăr o orbă cutezanță“ din partea apărătorului.

„În decursul apărării am auzit“ — dice procurorul — „amintindu-se cu orecare gravitate numele generalului Doda. Adevăratu, că Doda este astădu generalu, d-er mă îndoiescu, că apărătorii aru sci să spună, până când va fi elu generalu, căci astădu Doda se află în față tribunalului din Arad și forte anevoe cred, că justiția nu l'u va condamna. A fostu d-er unu lucru fără tactu a aduce numele lui în discuțiune.“

La afirmațiunea apărătorului, că în Ungaria nu numai Maghiarii, ci toate naționalitățile împreună și-au eluptat libertatea, procurorul răspunde, că acesta nu însemnă altceva, decât că „împreună cu Maghiarului și Valahului este un elementu care susține statul. Elementele cari susțin statul însă se compun numai din aceea, cari sunt credincioși față cu elu și cari ca atari sunt membrii ai națiunii. Și când se face amintire de fides valachi, se face numai ca despre unii, cari se subînțeleg în conceptul: națiune maghiară politică. Și aceia, cari au sângerat pe câmpul-mierlei, la Mohaci, n'au sângerat ca Români, ci ca membri ai națiunii maghiare politice. Așa d-eră decât d-lu apărătoru susține, că și Românul este elementu, care constituie statul, trebuie să primescă și consecuența, că cine astădu este valah, este totodată membru alu națiunii maghiare politice.“

Se întorce apoi procurorul la articolul incriminat, citează și comentază unele pasaje din el și dice că ori câtu s'ar opinti acuzatul a se scoate de sub greutatea responsabilității, nu-i succede; apoi ajunge la concludiunea, că procederea observată la scrierea acestor pasaje, în ce privește premisele, însemnă „cutezanță orbă“, ér în ce privește deducțiunile însemnă „lașitate“ (gyávaság). Agitațiunea există în premise, căci decât s'ar fi trasu din ele și concludiunea, aceasta nu mai era agitațiune, ci provocare la revoluția.

În fine apela la inteligența, bunul simț și patriotismul juraților, și îi rog să condamne pe acuzat, despre care dice, că agită pentru ca să câștige pânea de toate țilele, și adaugă, că sentința de achitare ar fi unu privilegiu datu pentru ulterioara agitare, ér verdictul de condamnare va fi unu veto sərbătoreșcu în contra agitărilor viitoare.

Acuzatul I. Slavici regretă — în replica sa — maniera în care curge pertractarea și la imputarea procurorului răspunde, că nu densul a dovedit lipsă de tactu, amintindu numele generalului Doda, ci acuzatoru, când s'a adresat la elu cu „domniile-Vostre.“ Acuzatul stă singuru astădu aici, și singuru va sta și mâne, ori îl voru osindi ori nu. La învinuirea de lașu, răspunde, că decât lașu ar fi, nu ar fi venit aici. Nu tăgăduesce, că a putut avé intențiunea de a lupta contra guvernului, nu însă contra poporului maghiar. Nu s'a dovedit nici câtu negru sub unghia, că a agitatu contra poporului maghiar. Mai departe își exprimă părerea de rău, pentru că i se aruncă, că prin agitațiune vră să câștige pânea de toate țilele și întrebă, decât densul face impresiunea unu omu, care n'ar putea să trăiescă altfelu, decâtu mâncându pânea uscată a unui diaristu, numai pentru că aiurea n'ar puté să mănec colaci? Nui este acesta profesiunea.

Cât pentru afirmațiunea, că ar fi laș și ocultu întrebă acuzatul: Ce cere legea dela mine? Cere ca să nu am gânduri păcătoșe? — Nu, cere numai să nu săvârșescu fapte păcătoșe. În internis non iudicat praetor.

Acuzatoru nu p-ote dovedi aserțiunile sale din articolul incriminat alu „Tribunei“. Vră să le dovedesca din întreaga colecțiune a „Tribunei“, care implinesce tocmai ațu patru ani dela aparițiunea sa? Obiectul pertractării de ațu e însă numai articolul incriminat. Dacă jurații voru puté scoate din acestu număr cee ce n'a putut procurorul, agitațiune contra poporului maghiar, atunci să-lu osendescu, d-er nici atunci nu-lu voru osendi pentru ură asupra poporului maghiar, ci-lu voru osendi numai pentru-că nu l'au înțelesu. Dacă vor judeca în linisce și consciența, crede că nu-lu voru puté osendi.

Apărătoru Iuliu Coroianu dice, că procurorul a vorbitu cu emfază despre unu lucru, cari n'au locu aici, și mai multu încă despre unele puncte din apărarea sa. Densul însă a dovedit numai, că actul de acuzare nu este asact, că articolul din vorbă nu cuprinde delictul prevăduțu în § 172 cod. pen. Procesul de acuma e esit du

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(1)

Din viața și scrierile lui Nicolau Lenau.

După isvóre străine.

I.

Întreaga viață a acestui nenorocit poetu nu este altceva, decât unu lungu șir de fapte și întâmplări, ce constituiescu o tragediă din cele mai mișcătoare. Tragedia acesta nu a fostu pricinuită atâta de împrejurarile și luptele externe ale vieții sale, câtu mai multu de revoluțiunile interne ale spiritului seu, cari i-au pregătitu o sorte așa de amară, unu finit așa de tragicu, și cari au influențat așa de multu asupra lui, încatu elu nu s'ar puté mai bine asemăna decâtu cu o cordă ce, dându acordurile cele mai sublime, se sparge, se rape la momentu.

Pentru ca să pricepem totu mișcările și fazele vieții prin cari a trecut precum și cauza finitului seu tragicu, e neapăratu de lipsă să urmărim pasu de pasu întreaga dezvoltare a spiritului seu, să studiamu cu cea mai mare atențiune viața lui încă din primele țile de leagăn și până la mormentu, pe care așa de multu l'a dorit: să p-trundem edu-

cația lui intelectuală din primele rațe ale priceperii până în noptea cea mai adencă a melancoliei sale, pentru-că numai așa putem judeca lucrul cu mai mare obiectivitate. Și o merită acesta poetul pentru cântecile lui, cari cuprind în modulu celu mai perfectu durile inimii și ale sufletului omenesc, luptele cele înfricoșate ale marelui și nemuritorului seu spirit.

Astfelu încercu a presenta cetitoriloru, după isvóre străine, câteva pagine din viața, scrierile și diferitele întâmplări ce caracterisază în modu așa de deosebitu viața și sfârșitul acestui mare, d-er forte nenorocit poetu.

Tatălu lui Lenau era descendentul unei familii nobile silesiane. Unul dintre fii bunicului seu, anume Iosifu, își însuși drepturile și titlul de nobilu numindu-se „Baron von Niemsch“, d-er familia lui căpeta în urmă dela împăratul Franciscu prerogativa de nobilu austriacu pe lângă predicatul „von Strehlenau“, numele unu orașelu prusianu, unde odinoră ședea familia lui. Acestu Iosifu luă în căsătoriă pe contesa Catarina Niemsch Iosifu Kallesherg, cu care avu cinc baeți, dintre cari însă numai unul i-a rămas în viață și anume Franciscu, părintele lui

Lenau, ér ceilalți muriră încă de tineri.

Franciscu Niemsch s'a născut la an. 1777 în Tardoșu, comitatul Sabolciu, unde tatăl seu, adevă bunicul lui Lenau, funcționa ca căpitan în armata imperială. Elu nu putea căpeta o creștere bună, după-ce tatăl seu era silit să și mute locuința, la mandatul mai marilor săi, dintr'unu locu într'altul. Când în an. 1795 tatăl seu fu transferat în Buda-veche, isteșul și frumosul băiatu intră și elu într'unu regimentu de cavaleriă. Aici făcu cunoștința cu Terezia Maigraber, altu cărei tată Franciscu Maigraber murise de mult. Tinerul Niemsch făcu mare și plăcută impresiune tinerei fete, care era inclinată spre fantasiă și iubire. Patima dragostei îi cuprinse pe amândoi așa încatu deja în primele scrisori se numiau reciproc „iubita mea soțiu“ și „iubitul meu bărbat“. Iubirea lor însă e fostu înțesută, ca de comunu, și cu țile triste. Franciscu, iubitul Teresiei, trebui să mērgă dimpreună cu regimentul seu în Crișul mare. Atâtu mamă-sa, câtu și tatăl seu nu voiau să știe nimic de această dragoste și nu odată Franciscu își auzi imputări dela părinții săi, pentru-că nu vrea să delătore dela sine cutedul căsătoriei. D-er în butul tuturori

pedeciloru acestora, la an. 1797, după ce se retrase din serviciul militar, pași înaintea altarului cu Terezia spre a face legătură pentru veciă.

Câtu erau ei de fericiți când Franciscu obținu unu postu de cancelistu în Csatad, nu departe de Timișóra, unde la 13 August 1802 li-se născu Nicolau, altu treilea băiatu, poetul. Comuna acesta retrasă și liniștită o locuescu eu deosebire Nemți. Încă până și ațu se p-ote vedé casa unde a născut Lenau, căci deasupra porții locuinței părinților săi încă și ațu se mai poté ceti cuvintele gravate de elu: „Weltbefreien kann die Liebe nur“. Nascerea lui Lenau n'a causat vre-o bucuriă deosebită părinților săi, fiind-că deja cunosceau, și cu deosebire tatăl seu, multele necazuri ce le au părinții cu creșterea copiiloru, și din inima lui dispăruse deja flacăra iubirii celei sacre pentru soția sa. Elu era aplicat spre diferite vițuri; îi plăcea multu a se infunda prin societățile de jos astfelu încatu murdare ospătării ale suburbiiloru Timișorei adeseori și prea adeseori salutau pe acestu om, care și cheltuia în cărți și beutură nu numai lefa lunară, ci pentru datorii făcute cu astfelu de ocașuni, oficiile publice îi secestrară chiar și averea soției sale.

revaşului său. Işi aduce aminte de cuvintele lui Micipsa, că nu armata, nici tesaurul nu face fericită o ţară, ci adevăraţii ei amici. Ar fi tristă, dacă toţi Maghiarii ar fi pătunşi de astfel de sentimente, ca acuzatorul, căci atunci n'ar mai avea valoare la noi cuvintele lui Micipsa. Cu toate că ar fi lipsă mare de o înţelegere între popore, pentru că cine scie cum voră sta mâne lucrurile, nu e bine d'ea să se nutrimă între noi mai departe ura neîmpăcată.

Preşedintele intrerupe aici pe vorbitor, dîcîndu se nu vie în foc, căci procurorul nu s'a folosît de asemenea vorbe.

Coroianu: Aceste le-am scos din acele straşnice cuvinte ale procurorului, pe care le-a dîs aici la adresa noastră. Dacă l'aşu urma pe d-lu procuror pe calea, pe care s'a ales o atunci ar trebui să iau în mână istoria ca să vededesc, că acele formaţiuni care s'au întemplat în patria noastră dela 1868 încôce, au dat un altă colorit Ungariei, pentru-că astăzi, aici în Ardélu suntem, d'ea înainte de 68 amăvut un altă Ardélu. Sunt numai 21 de ani de atunci, d'ea dacă ne vom întorce la acele timpuri, atunci vom constata, că Ardélul a fost o ţară autonomă. Din nou trebuie d'ea constat, că în acestu articol nu este altceva, decât aceea ce s'ar pute repeta şi prin întruniri populare. Rogu d'ea, ca verdictul să se pronunţe pe baza articolului, er nu pe baza celorlalte aude aici dela d-lu procuror şi atunci voi fi liniştit, că pe Iónu Slavici nu-l va pute acusa nimeni.

După aceste presidentul reasumă rezultatul pertractării şi pune juriului întrebările. Juraţii se retrag şi după o consultare de 24 minute, preşedintele lor Desideriu Zsigmond enunţă următorul verdict:

La prima întrebare: Cuprinde-se ori nu agitaţia în articolul incriminat? — 11 da, 1 nu.

La a doua întrebare: Este ori nu Slavici autorul articolului incriminat? — 11 da, 1 nu.

La a treia întrebare: Este ori nu Slavici vinovat de delict de agitaţia? — 9 da, 3 nu.

Acuzatorul publicu cere condamnarea lui Slavici la închisore de ună an şi 100 fl. amendă în bani.

Apărătorul Coroianu cere o măsurare mai domolă a pedepsei.

Tribunalul se retrage şi după câva timp enunţă sentinţa, că Iónu Slavici se declară şi judecătorese vinovat

novat pentru delict de agitaţia circumscrisă în punctul 2 alu §-lui 172 şi se condamnă la închisore de ună an, la amendă de 100 fl. şi la suportarea cheltuielilor de 23 fl.

Acuzatul a însinuat nulitatn. Acuzatorul publicu s'a declarat mulţumit cu sentinţa. Pertractarea s'a terminat la 2 ore după amedi.

SCRILE DILEI.

Diarele din Bucuresci ne comunică imbucurătore scire, că eminentul bărbat de stat d-lu Michailu Cogălniceanu a scăpat de ori-ce pericol, mulţumit îngrijirilor d-lui Dr. I. Neagoe. Se speră că d-lu Cogălniceanu va pute eşi din casă peste câteva zile.

O telegramă din Cernăuţi trimesă în 26 Aprilie n. la „Neue freie Presse“ comunică următoarele: „La propunerea D-rului Rott şi soţilor săi, consiliul comunalu a decis ađi ca să adreseze ministerului de instrucţia o petiţiune, cumcă şcola reală superioară greco-orientală de aci, care e întreţinută de fondul religios greco-oriental şi care după documentul de înfiinţare este confesională, necorespundend prin acesta legilor şcolului şi părăndu ameninţat caracter germanu alu unice şcole reale superioare în Bucovina, să fiă luat în administraţiunea statului ori să se înfiinţeze un nou institut de stat.“

Cum vedem, stăruin din Bucovina au ajuns cutezător faţă cu Românii şi uneltesc pe toate terenle contra lor. Fi-vor în stare Românii să paralizeze aceste nedemne uneltiri?

Pentru serviciile aduse maghiarisărei, ministrul ungurescu de culte a răsplătit pe preotul gr. or. Teodoru Puscaşu din Bughia cu 50 fl.

Nu vei fi uitat părinte!

Sub titlul „Sciri culturale patriotice“ cetim în „Luminătorul“, că în B.-pesta este chiar şi un comitet centralu pentru maghiarisarea numelor omenilor. Directorul acestui comitetu publică, că în anul 1887 la 709 persoane şi-au maghiarisat numele. După confesiuni au fost 218 rom. cat., 33 gr. cat. (mai cu semă ruteni), 1 gr. or. (pare-ni-se gendarmu ori altu slujbaş ungurescu), 28 luterani, 19 reformaţi şi 410 israeliţi. Mai tare s'au imbuldit gendarmii, finanţii şi alţi slujbaşi; cei mai puţini au fost plugari (21 de inşi); pe toţi i-au întrecut funcţionarii mari şi mărunti dela oficiile silvanale şi, se pri-

Incătu a fost elu robul beuterei, ne arată următorele întemplete caracteristică: Odată i-se bolnă greu una din micile sale fetiţe, aşa înătu trebu să alege numai decât la Timişora după medicu. Niemsch plecă cu câva florini în buzunar ce-i dăd nevastăsa, dar ajungend aici işi uită cu totul de tate venirea sale în Timişora; grăbese deci în ospătaria la care obicnuia a merge şi rămase până târziu cătră miezul nopţii. Biata mamă sta lângă patul bolnavei ce suferia cumplit, d'ea alu cărei tată nu mai revinea, şi deci lipsită de ajutorul medicului în curend işi dăde sufletul. În ziua următore de dimineţă cineva se aude păşind pe galeria, d'ea paşi nu erau ai lui Niemsch, ci ai unui profesionist de ferbli (ferbel), care ţinea într'o mână o obligatiune despre 17.000 fl. subscrisă de Niemsch, er cu cealaltă ameninţa pe biata femeia, şdrobită de durerosă pierdere ca să subscrie şi ea obligatiunea, dacă nu voese ca bărbatul ei să fiă închis.

Şi celu ce făcu acesta nu era altul decât chiar tatăl renumitul poetu, omu într'adevăr fără suflet şi fără Dumneđu, care deşi era dojenit adeaer de soţia sa, dela care cerea ier-

tare, totuşi elu nu încetă a da cursu liberu miserabilei sale vieţi, până la morţe. Ne putem deci închipui, în astfel de împrejurări câte a avut să suferie biata femeia, în ce miseria a trebuit să ajungă nenorocita ei familia şi ce fericire va fi putut ea gusta din această căsătoria a ei cu Niemsch. Miseria aceasta fără îndoială că a avut urmări triste şi pentru tinerul Lenau, care aşu dîcîndu deodată cu laptele mamei sale, a supt şi tristeţea. Tote fazele nenorocite ale vieţii lui, sunt a se căuta în nefericirile mamei sale.

Cheltuind în cărţi averea soţiei sale, îngropand tinea şi fericirea vieţii conjugale prin destrăbălata lui purtare, lui Franciscu Niemsch n'ar mai rămase nimic în Csădad, demisionand deci de oficiul ce-lu ocupa, în primăvera an. 1803 se întorşe dimpreună cu soţia sa şi cei doi copii, ai săi la Buda-veche. D'ea viţa de simplu cetăţen nu-i conveni de loc şi deci sub pretext că are săşi capete un nou oficiu se duse în Viena, unde imprumutand o sumă mărisoră de bani, până ţinu acesta, trăi strălucit. Incurend apoi se reîntorşe erăşi înapoi cu mâna golă şi ca şi când părinţii lui n'ar fi voit să scie nimic de elu şi de familia sa, trăi la casa

cepe, cei 410 patrioţi desintereşaţi. La încheierea ciclului de dece ani, adecă la proxima numărare de popor, vom vedé minunate rezultate. Antisemiţii voră ave formatu jubileu, căci atunci în Ungaria d'abia va mai fi vr'unu Funkelstein, Rosenstock etc., ci totu numai Hunyady, Rakotzy etc.

Oficiul postalu din Cisnădióra, care e deschis în fiecare an în lunle Maiu, Iunie, Iulie şi Augustu, va începe a funcţiona şi în anul acesta la 1 Maiu. Cariola circula pe la Cisnădióra la Sibiu şi înderétu.

Spitalul privatu din Braşov v'ar să investit, printr'o ordinaţiune a ministrului ungurescu de interne, cu caracterul unui spitalu publicu şi dela 1 Iulie 1888, până la o altă dispoziţiune, e îndreptătit a lua o taxă de întreţinere de 63 cr. pe ūi de bolnav.

Intempleri diferite.

Foc. În Ciuc-Sângeorgi aprindenduse şura păstorului Andreiu Todoru, acesta voi săşi mântuiască cei 15 boi ce se aflau în ea. Nenorocitul arse însă cu vite cu totu. Au mai arş şi alte 5 case şi 4 suri, precum şi ună mare număr de oi, porci şi găni.

Furt. În Poplaca nisce hoşi au săpat pe dedesubt päretele casii lui Dumitru Fancu, intrară în casă şi furară haină şi de-ale mănării în preţu de 222 fl. 40 cr. — În Găinari i s'a furat prin spargere lui Ioh. Depner, dintr'o cămară, diferite obiecte în preţu de 100 fl. — Lui Marin Sonea din Poenar, comit. Aradului, i s'a furat încă în Februarie 1887 ună mână. Urmele au dus la Sebeşul de jos, unde a fost vëndut cu paşaportu falsu. Schimband stăpânii, mânălu ajuse în Vaidarece, unde primul său proprietar ilu cunoscu. Hoşi au dispărut din Sebeş.

Sciri poliţienesci.

Christian Tontsch din Scheiu făcu Joi s'era arătare la poliţia, că înainte cu 8 zile a fost pus de Stefanu Radu totu din Scheiu ca pentru o remuneraţiune de 25 fl. să dea focu casei sale ne locuite (a lui Radu) de pe Tocile, care e asigurată pentru suma de 300 fl. Tontsch s'a învoit aparenţă, d'ea încunoscintă despre acestu planu pe primarul Iónu Stinghe. Intr'aceea înainte cu 8 zile nefindu timpul favorabilu pentru a pune focu, s'a amănatu executarea planului pe altădată. Alaltaer după amedi Stefanu Radu sepune din nou în înţelegere

sócrei sale. Nu peste multu se îmbolnăvi şi după lungu suferinţe împăcandu-se în ultimle zile cu părinţii săi, muri la 23 Aprilie 1804.

Raportul de iubire recíprocă, de lucru firescu trebuie să fiă între tată şi fiu, între elu şi fiu săi, nicu de cum n'a esistat. Zadarnicu căutam în posesiile sale rënduri dedicate memoriei tatălui său.

Patru ani trăi mama lui Lenau în veduviă şi în cea mai mare lipsă punend şi tote puterile fizice şi spirituale spre crescerea copiilor săi şi cu deosebire, a micuţului Lenau. Ce e dreptu moşii lui făcure mame-si propunerea ca să le dea lor pe nepotelul, d'ea buna sa mamă n'ar fi făcutu acesta pentru ori ce în lume. Mai bucuros luă ea asuprăşi greua sarcină de-a cose vestiminte militare, care lucru se plătea foarte bine în prejma războiului cu Francia. D'ea după ce în Ianuarie 1811 bunica lui muri, familia lui Franciscu Niemsch simţi adencu greul vieţii, mama lui Lenau fi nevoită a se mărita incurend la 23 Septemvre 1811 după unu medicu militaru Dr. Carol Vogel.

(Va urma).

cu Chr. Tontsch şi se fixă ora 8 s'era pentru punerea focului. Acum fu încunoscintă şi poliţia despre acestu plan. După ce poliţia descoperi că totul e pregătitu pentru punerea focului, că adecă sub coperişul casei lui Radu şi a vecinului său erau aşedaţi cinc şnoi de paie, căroră Chr. Tontsch avea să le dea focu amăsurat înţelegerei, Radu fu arestat şi predat judecătorei penale.

Cu ocaşiunea t'ergului de eri, mai multu vëndători, cari au adus la t'ergu de vëndare ovésu udatu, au fost pedepsiţi în sensul noului regulamentu de t'ergu. Publiculu se face, în interesul său, atentu, ca asemenea abuzuri şi călcări ale regulamentului cu ocaşiunea t'ergului de săptămână, să le facă cunoscute autorităţii poliţienesci.

ULTIME SCIRI.

La Nancy manifestările pentru generalul Boulanger au luat mari proporţiuni. Un detaşamentu de husari a imprăştiat mulţimea. Ferestrela dela casa studenţilor au fost sparte. De asemenea călătoria preşedintelui republicei Carnot a fost turburată prin manifestatiuni boulangiste. Contrar scirilor aduse de „Agenţia Havas“, la Perigneu şi la Limoges mulţimea striga: „Trăiască Boulanger!“

Scupcina s'erbescă s'a închisă nu de cătră guvern, ci printr'unu comisar specialu alu Rege-lui Milanu, fiindcă adunarea, când i s'a făcutu cunoscutu numirea noului guvern, n'a mai strigat ca de obicei „Trăiască Regele!“ ci „Trăiască poporul!“

DIVERSE.

Puterea de viţă a curcilor. În şura magistrului postal Samuilu Rheindt din Bodu a fost găsită în zilele acestea o curcă, ce dispăruse de 4 săptămâni. Bieta curcă era de totu acoperită cu un stratu grosu da paie, ceea ce nu s'a putut întâmpla altfel decât în urma neprevederii servitorilor cari lucrasă în şura. Acestu faptu dă dovadă despre puterea de viţă a curcilor, căci cea găsită, care suferise foarte mult şi abia putea umbla, e acum deplin sănătósă.

Cursul pietei Braşov

din 15 Aprilie st. v. 1888

Table with exchange rates for various currencies including Romanian, French, and Russian notes, and gold/silver prices.

Cursul la bursa de Viena

din 28 Aprilie st. n. 1888

Table with stock market prices for various securities, bonds, and currencies in Vienna.

Editoru şi Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureşianu.

FILIALA BRAȘOVŪ

Institutului de credit și de economii

„ALBINA“

1
primește depunerii spre fructificare cu 5% fără de a face vre-o subtragere pentru dare, decât depunerea a stată celū puțin 3 luni la institutū.

Replătirile până la suma de 500 fl. se facū fără a-nunțiu; la depunerii mai mari însă — când starea cassei n'ar permite replătirea lorū imediată — se cere o abdicere conformū înțelegerei.

Depunerii cari n'au zăcutū la institutū celū puțin 3 luni, orī pentru cari s'au condiționatū termine de abdicere scurte, se fructifică cu 4½%.

Depunerii în orī și ce sumă, replătibile a vista, fără abdicere se fructifică cu 3½% interese.

Depunerea cea mai mică ce se pōte face este de 50 cr. La 1 Ianuarie și 1 Iulie se adaugū interesele semestrului trecutū la capitalū și se fructifică și ele.

Darea de venitū pentru tōte depunerile o solvește institutulū.

Interesele se computū începēndū cu ziua care urmēzā zilei de depunere și până la ziua precedentă ridicărei, însă cu acea restrângere, că peste totū numai după astfelū de depunerii se dau interese, cari au zăcutū cel puțin 15 zile la institutū.

Prin invoială reciprocă potū fi staverite pentru depunerii și alte condițiuni.

Depunerile se potū face și prin poșta reg. ung. la care casū ele se resolvū cu întorcerea poștei. Totū pe calea a-cēsta potū urma și abdiceri și replătiri de depunerii.

Depunerile se potū face pe unū nume seu numire, seu cu restricțiunī ca se se pōtā ridica numai de o anumită persoană, orī la unū anumitū timpū seu evenimentū (d. e. căsătorīa, ajungerea de majoritate etc.)

Nru. 3956 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopulū noiei închirierii pe durata de 6 ani a mai josū amintitelorū obiecte aparținētoare comunei orășenesci se va ținea la oficiulū orășenescū economicū din locū în 15 Maiu a. c. după prândū la 3 ore o nouă pertractare de oferte.

Se provocă deci toți amatorii de oferare, ca celū multū până în 15 Maiu a. c. înainte de prândū la 3 ore se și așternă le economulū orășenescū Ernst Hintz ofertele scripturistice închise, provēdute cu unū timbru de 50 cr. și cu unū vadiu, seu în banī gata seu în hārtii de valōre de 10% din suma chiriei oferite pentru unū anū.

În ofertū se se precizeze, că pentru care obiectū se oferēzā, conținēndū totdeodată și dechiarățiunea oferentului, cumcā atâtū condițiunile contractuale, câtū și acele de ofertū i suntū cunoscute și că se supune lorū. Aceste condițiuni se potū până în ziua pertractărei de oferte examina de ficine în decursulū orēlorū oficiōse la oficiulū economicū orășenescū.

Chiria ce se oferēzā este de a se aminti în ofertū lāmuritū atâtū în cifre câtū și în litere.

Obiectele cari suntū de închiriatū suntū următoarele:

1. Prāvālia din tērgulū flosului, Nr. 17 chiria an. de până acum 820 fl.
2. Berāria orășenescā, chiria anualā de până acum 3271 fl. 50 cr.
3. Prāvālia de sub pod. bătușilorū Nr. 4, chiria an. de până acum 240 fl.
4. Pivnița de sub bucium Nr. 584, chiria anualā de până acum 12 fl.

Brașovū, 26 Aprilie 1888.

Magistratulū orășenescū.

10, 3-1

Mōra cu vaporū de vālțuitū (becheluitū) a lui Martin Fromm în Brașovū.

Acēstā mōrā e înzestrată cu cele mai nouē mașini auxiliare tehnice.

Sunt în plăcuta pozițiune d'a fabrica unū productū alesū (vālțuitū) și recomandū onor. publicū produsele mele alese (vālțuite).

Afară de aceea ținū unū depositū continuu de fructe păstāiose.

Rugāndu-mē de o numărōsā clientelā, îmi voiu da totdeuna silința a mulțami pe onor. mei mușterii atâtū în privința calității mărfurilorū cât și a prețului.

Cu distinsā stimā

MARTIN FROMM.

Mōra cu vaporū de vālțuitū (becheluitū) a lui Martin Fromm în Brașovū.

Sz. 4174—1888.

Hirdetmény.

Brassó vármegyének felülvizsgált 1887 évi zárszámadásai a f. hó 28-án tartott állandó választmányi gyűlésben tárgyalván, az 1886 évi XXI t. cz. 17 § a értelmében mai naptól kezdve 15 napon át közszemlére kitétettek, mi is oly hozzáadással hozatik köz tudomásra, hogy a számadások, valamint az állandó választmány véleménye a fenn említett idő alatt a hivatalos órákban az alispáni kiadó hivatalnál betekintheők.

Brassó 1888 Aprilis hó 28-án.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán.

50, 2-1

No. 61 ex 1888.

3-2

PUBLICAȚIUNE.

Podulū fabricēi de uleiū din Blumena ca Magazinū de bucate este de închiriatū dela 29 Septemvre 1888 încolo.

Informațiune mai de aprōpe se dā în Cancelaria Eforiei școlēlorū centrale romāne ort. res. Edificiulū gimnasialū din Grōveri, suburbiulū Scheiu, Brașovū.

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorū în Brașovū.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașovū la Pesta:

Trenulū de persōne Nr. 307: 7 ore 20 de minute sēra.
Trenulū mixtū Nr. 315: 4 ore 01 minutā dimineța.

2. Dela Brașovū la Bucureșci:

Trenulū mixtū Nr. 318: 1 orā 55 minute după amēđi.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Pesta la Brașovū:

Trenulū de persōne Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amēđi.
Trenulū mixtū Nr. 316: 9 ore 52 minute sēra.

2. Dela Bucureșci la Brașovū:

Trenulū mixtū Nr. 317: 2 ore 32 minute după amēđi.

A. Plecarea postelorū:

a) Dela Brașovū la Rēșnovū-Zērnesci-Branū: 12 ore 30 m. după amēđi.

b) " " Zizinū: 4 ore după amēđi.

c) " " în Sēcuime [S. Georgi]: 1 orā 30 minute nōptea.

d) " " la Fāgārașū: 4 ore dimineța.

e) " " la Sācele: 4 ore dimineța.

B. Sosirea postelorū:

a) Dela Rēșnovū-Zērnesci-Branū la Brașovū: 10 ore înainte de amēđi.

b) " Zizinū la Brașovū: 9 ore a. m.

c) Din Sēcuime la Brașovū: 6 ore sēra.

d) " Fāgārașū la Brașovū: 2 ore dimineța.

e) " Sācele la Brașovū: 6 ore 30 minute sēra.

Avisū d-lorū abonați!

Rugām pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiascā a scrie pe cuponulū mandatului postalū și numerii de pe fāșia sub care au primitū điarulū nostru până acuma.

Domnii, ce se abonēzā din nou, se binevoiascā a scrie adresa lāmuritū și se arate și posta ultimā.

Totodată facemū cunoscutū tuturorū D-lorū abonați, că mai avemū din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilorū „Gazetei,” precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potū adresa la subsemnata Administrațiune în casū de trebuința.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“